

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΕΝΟΣ ΖΕΥΓΟΥΣ ΝΑΝΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

“Ένα πρωτοφανές σκάνδαλο στην Αμερική. Μιά νάνος περιεφρόνησε τόν πρόεδρο Ρουζβελτ! Τό έρωτικό ρομάντσο του νάνου Ίκε Ματίνα. ‘Ο «ιστορικός» γάμος της Μαργαρίτας Μπρέμελ.—‘Η τρέλλες μιās μικροσκοπικής συζύγου. Πώς έχωρισαν οί νάνοι Ματίνα. κλπ. κλπ.

Η τρέλλα του διαζυγίου, που είνε μιὰ από τις πιό έκκεντρικές διασκεδάσεις των Αμερικανών, έπιασε έσχάτως ξαφνικά και τούς παντρεμένους νάνους των ίπποδρομιών. Κι’ έτσι, στο Τζάκσονβιλ της Φλωρίδας, ξεδόθη έσχάτως τό πρώτο διαζύγιο, με ήρωίδα την Μαργαρίτα Μπρέμελ και θύμα τόν Ίκε Ματίνα, δυό νάνους ύψους πενήντα περίπου έκατοστών του μέτρου. Αυτό τώρα τό γεγονός, όσο έξαιρετικό κι’ αν είνε, δέν θα έλάμβανε τις τεράστιες διαστάσεις ενός κοινωνικού σκανδάλου και δέν θ’ αναστάτωνε τις έφημερίδες της Αμερικής, αν ό λόγος του διαζυγίου δέν ήταν πρωτοφανής! Μιά νάνος περιεφρόνησε τόν πρόεδρο Ρουζβελτ! Μάλιστα... ‘Η «μίσσες» Μαργαρίτα Ματίνα, μιὰ νεαρά καλλιτέχνις του ίπποδρομίου ύψους πενήντα περίπου πόντων, περιεφρόνησε τόν πρόεδρο των ‘Ηνωμένων Πολιτειών και την τιμητική πρόσκλησί του να τόν έπισκεφθί στον περίφημο Λευκό Οίκο. ‘Η «μίσσες» Μαργαρίτα Ματίνα, λοιπόν, μπορεί να φάνηκε άγενής, μά πέτυχε όπωσδήποτε να πραγματοποιήσθ τό μεγάλο όνειρο της ζωής της: να γίνη ή προσωπικότης της ήμέρας. Αυτό τώρα ξέρετε πολύ καλά τί σημαίνει για την Αμερική. Γενική αναστάτωση! Συνεντεύξεις και τεράστιες φωτογραφίες στην πρώτη σελίδα των έφημερίδων, πόζες μπροστά στο κινηματογραφικό μηχάνημα, «λίγες λέξεις» με τό μικρόφωνο του ραδιοφώνου και προτάσεις για καλλιτεχνικά συμβόλαια με κολοσσιαίους καλλιτεχνικούς μισθούς. “Όλα αυτά, βέβαια, τά πέτυχε μιὰ χαρά ή διάσημη αυτή νάνος, μά έχασε τόν άνδρα της! ‘Ο μικροσκοπικός έπίσης σύζυγος της «μίσσες» Μαργαρίτας που είχε τό θάρρος να περιφρονήσθ τόν πρόεδρο Ρουζβελτ, πληγώθηκε κατάκαρδα και μπροστά στο στραπατσάρισμα της αξιοπρεπείας του ως άνδρος, κατέφυγε άμέσως στα δικαστήρια και ζήτησε διαζύγιο.

— Δέν μπορώ πειά να ζήσω με μιὰ τόσο έλαφρόμυαλη γυναίκα, δήλωσε στον ρεπόρτερ των «Νιού Γιόρκ Τάιμς». Καλύτερα τό διαζύγιο, παρά ή γενική καταφρόνια του κόσμου...

Κατόπιν δέ, με την πίκρα στο στόμα διηγήθηκε στον Αμερικανό δημοσιογράφο όλη την μυθιστορηματική περιπέτεια του έρωτικού ειδυλλίου του και του γάμου του με την τρέλλη Μαργαρίτα.

‘Ο δυστυχής αυτός σύζυγος λέγεται Ίκε Ματίνα κ’ είνε ένας από τούς περιφημοτέρους νάνους του κόσμου. Γεννήθηκε έδω και είκοσιπέντε χρόνια στη Βοημία, από γονείς έπίσης νάνους και καλλιτέχνες ενός πλανοδίου ίπποδρομίου. Στην Αμερική μετανάστευσε πολύ μικρός κι’ άμέσως βρήκε μιὰ έπικερδέστατη δουλειά στο ίπποδρόμιο «Μπάρνουμ». Έκει εργάστηκε όχτώ δλόκληρα χρόνια και γύρισε όλη την Αμερική, ως την ήμέρα που βρέθηκε μπροστά στη γυναίκα των όνειρων του. Αυτό συνέβη έδω κι’ ένα χρόνο, στο Σικάγο. ‘Ο Ίκε Ματίνα, περνώντας μιὰ νύχτα από τά παρασκήνια ενός μεγάλου μιούζικ χάλ, βρέθηκε μπροστά στη Μαργαρίτα Μπρέμελ, μιὰ «χαριτωμένη» νάνο ήλικίας είκοσιτεσσάρων χρόνων, που ήταν σχεδόν στο μπόι του: τό ύψος της δέν ξεπερνούσε τούς 57 πόντους!

‘Ο δυστυχής Ίκε Ματίνα απέμεινε σαν κεραυνόπληκτος. Μιά τέτοια γυναίκα είχε όνειρεύθί για σύντροφο της ζωής του. ‘Ο έρωσ του λοιπόν ύπηρεε κεραυνοβόλος και έπειδή είδε πως ή παρουσία του δέν είχε αφήσει αδιάφορη την Μαργαρίτα, πήρε άμέσως την

ήρωική απόφασι να την άπαγάγη.

‘Ο Ίκε Ματίνα είχε άφθονα χρήματα. ‘Η πρώτη του δουλειά λοιπόν ήταν να γεμίση τό καμαρίνι της Μαργαρίτας με πανάκριβα λουλούδια, όπως κάνουν οί «μεγάλοι», να της έξομολογηθί κατόπιν τόν φλογερό έρωτά του και να της προτείνη να έπιχειρήσουν την «τρέλλη περιπέτεια»: να φύγουν την ίδια νύχτα μ’ ένα άεροπλάνο για την παραδεισένια πολιτεία της Γεωργίας.

‘Η Μαργαρίτα δέχτηκε άμέσως να τόν ακολουθήσθ κ’ οί δυό νάνοι, κρυφά άπ’ όλους, μπήκαν σ’ ένα κλειστό αυτοκίνητο και τράβηξαν για τό άεροδρόμιο. Έκει πέρα, ό έρωτευμένος Ίκε Ματίνα νοίκιασε ένα άεροπλάνο και την άλλη μέρα τό μεσημέρι έφτασε στο Φόρσοτ Πάρκ της Γεωργίας, με την έκλεκτή της καρδιάς του.

Οί δυό νάνοι τότε, αντί να έγκατασταθούν πρώτα σ’ ένα ξενοδοχείο, πήγαν άμέσως και βρήκαν τόν δήμαρχο του Φόρσοτ Πάρκ, τόν έκκεντρικό μίστερ Ρόμπερτ Χούζ, ό όποιος μόλις έμαθε ότι ήθελαν να τούς παντρέψθ, αναστάτωσε άμέσως την πόλι του και διωργάνωσε άστραπιαίως μιὰ πάνδημο γιορτή. “Ένας γάμος νάνων δέν γίνεται καθεμέρα ούτε στη Νέα Υόρκη! “Όλες ή καμπάνες του Φόρσοτ Πάρκ άρχισαν να σημαίνουν χαρμόсуна, τά σπίτια όλα σημαιοστολίστηκαν και στην κεντρική πλατεία, έπάνω σε μιὰ έξέδρα κατάφορτη από πολύχρωμα λουλούδια, ό δήμαρχος Ρόμπερτ Χούζ πέντρεψε, με μάρτυρες όλους τούς κατοίκους της πόλεως, τόν Ίκε Ματίνα και την Μαργαρίτα Μπρέμελ.

Οί νεόνυμφοι έπειτα έγκατεστάθησαν πρόχειρα σε μιὰ έξοχική βίλλα, όπου πέρασαν τόν μήνα του μέλιτος και κατόπιν έφυγαν για τό Τζάκσονβιλ της Φλωρίδος, όπου έχτισαν ένα πραγματικό κουκλόσπιτο ανάλογο με τις διαστάσεις τους...

‘Ο Ίκε Ματίνα, ώστόσο, στο χρόνο άπάνω, κατάλαβε πως ό γάμος του αυτός ήταν ή μεγαλύτερη άνοησία της ζωής του.

— ‘Η Μαργαρίτα είνε ή πιό φιλάρεσκη γυναίκα του κόσμου! παραπονέθηκε στον ρεπόρτερ των «Νιού Γιόρκ Τάιμς». Έρωτοτροπεί μ’ όλο τόν κόσμο, άκόμη και με τόν άδελφό μου, τόν Μίκυ, ό όποιος φυσικά την σέβεται και την... άποφεύγει. Μά ό Μίκυ είνε άνθρωπος κι’ αυτός και φοβόταν ότι δέν θα μπορούσε ν’ άντισταθί στον πειρασμό ως τό τέλος. Μου τό είπε μάλιστα για να λάβω τά μέτρα μου... ‘Η Μαργαρίτα, λοιπόν, ύστερ’ από ένα χρόνο συζυγικής ζωής, μου είπε καθαρά μιὰ μέρα ότι δέν μ’ αγαπούσε πειά, ότι έλάτρευε τόν Μίκυ κι’ ότι ήθελε να χωρίσουμε σαν καλοί φίλοι. Έγώ όμως ήμουν πολύ άνόητος, γιατί έξακολουθούσα να την λατρεύω και δέν μπορούσα να δεχθώ αυτό τόν χωρισμό. ‘Η γυναίκα μου τότε άρχισε να βρίσκη χίλιες-δυό άφορμές για να με βασανίζη και τέλος, όταν έδω και λίγον καιρό ό πρόεδρος Ρουζβελτ μās έκανε την τιμή να μās καλέσθ στον Λευκό Οίκο, άρνήθηκε έπίτηδες να δεχθί την πρόσκλησι, για να πληγώσθ τόν άνδρισμό μου και να με έξαναγκάσθ να της δώσω τό διαζύγιο. Και πέτυχε τόν σκοπό της, γιατί ύστερ’ από τό σκάνδαλο αυτό που αναστάτωσε την Αμερική, δέν μπορούσα φυσικά να έξακολουθήσω να ζώ με «τη γυναίκα που περιεφρόνησε τόν πρόεδρο των ‘Ηνωμένων Πολιτειών»!... Κι’ έτσι δέχτηκα να καταφύγουμε στα δικαστήρια και να

(Συνέχεια στη σελίδα 54)

‘Ο νάνος Ίκε Ματίνα με την τρέλλη σύζυγό του Μαργαρίτα και τόν άδελφό του Μίκυ, σε μιὰ φωτογραφία τους με τό μεγάλο τους φίλο, τόν διάσημο πρωταθλητή της πυγμαχίας Τζένε Τούννευ.

ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 19)

ΜΩΝΤ (πιανονοντας την καρδιά της με τὰ δύο της χέρια).— "Α!...

ΠΩΛ.— Ναι, σ' αγάπησα χωρίς να σου πω τίποτα, επειδή σ' έβλεπα άφωσιωμένη στον Άνρι... Και άργότερα, όταν ξ-γινες γυναίκα του, έπνιξα στα θάθη της καρδιάς μου τον πόνο μου κι' έφυγα για την Ίνδοκίνα για να σε ξεχάσω... Γύρισα στη Γαλλία πριν από δυό μήνες, όταν έμαθα ότι ο άντρας σου σκοτώθηκε σ' ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, άφου σε βασάνισε όλόκληρα χρόνια με την άισχρή διαγωγή του, με τον αυταρχικό χαρακτήρα του...

ΜΩΝΤ (κ λ α ί γ ο ν τ α ς).— "Ω Πώλ, γιατί έφυγες χωρίς να μου πής ότι μ' αγαπάς;... Την εποχή εκείνη δεν αισθανόμουν τίποτε για τον Άνρι... Είχα καταλάβει τον πραγματικό του χαρακτήρα και τον άηδίασα... Και τότε άρχισα ν' αγαπώ έσένα, τον πιστό και άφωσιωμένο φίλο!... "Ωστόσο οί γονείς μου με άνάγκασαν να τον πάρω...

ΠΩΛ.— Δεν είνε δυνατόν!... Δεν είνε δυνατόν!...

ΜΩΝΤ.— Ναι, Πώλ, έτσι έγινε... Ένω έσύ υπέφερες στην ξενιτειά με την δική μου σκέψη, βασανιζόμουν κι' εγώ έδω στη Γαλλία με την δική σου άνάμνησι, κοντά σ' ένα βάρβαρο σύζυγο...

ΠΩΛ.— Μου φαίνεται ότι βλέπω όνειρο...

ΜΩΝΤ.— Θεέ μου! Θεέ μου! Ν' αγαπιόμαστε τόσο καιρό, και να υποφέρουμε και οί δυό, χωρίς να ξέρη κανείς μας τίποτα!

ΠΩΛ (ά γ κ α λ ι ά ζ ο ν τ α ς με παραφορά την Μώντ).— "Ω! άς είνε εύλογημένη ή Σουζάνα, άφου αυτή μάς βοήθησε, χωρίς να τὸ θέλη, ν' άνοιξουμε και οί δυό τίς καρδιές μας!...

ΜΩΝΤ (ά κ ο υ μ π ὠ ν τ α ς τὸ κεφάλι της στον ώμο του Πώλ).— Φίλησέ με, αγαπημένε μου! Νανούρισέ με στην άγκαλιά σου!... Πές μου και πάλι ότι μ' αγαπάς! "Αν ήξερες πόσο χρειάζομαι την αγάπη σου... Υπέφερα τόσο πολύ!...

ΠΩΛ.—... Υποφέραμε τόσο πολύ... Τώρα, όμως, θα τὰ ξεχάσουμε όλα... Είμαστε και οί δυό τόσο νέοι!... (Γ ε λ ὠ ν τ α ς): "Άς είνε, μου έκανες την χάρι που σου ζήτησα... (Η Μώντ τὸν κυττάζει μ' άπορία). Ναι, τὰ κατάφερες... να με παντρέψης! ΖΥΛΙΕΝ ΝΤΕ ΤΥΡΡΙΚ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΘΥΕΛΛΑ Η ΓΑΛΗΝΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 26)

χαρά που θα νοιώσης. Έχω ένα ευχάριστο νέο να σου πω...

— Μήπως ο Λουδοβίκος είνε πληγωμένος μόνο; φώναξε ή νέα γυναίκα, ένω στο πρόσωπό της έλαμπε ή έλπίδα.

— Κάτι καλύτερο άκόμα!... Είνε περιφημα στην υγεία του... Κύτταξε... Νά τον! "Ερχεται...

Με τὰ μάτια της πλημμυρισμένα από δάκρυα ευτυχίας, ή Λάουρα έτρεξε να προύπαντήση τὸ σύζυγό της. Άλλά ή μεγάλη της συγκίνησης την έκανε να χάση τίς αισθήσεις της και να πέση λιπόθυμη στην άγκαλιά του Λουδοβίκου...

Ο Λαγκρὺ που είχε σκοτωθῆ στο σιδηροδρομικό δυστύχημα ήταν άλλος, αρχιτέκτων κατά σύμπτωση κι' αυτός, αλλά όλωσδιόλου ξένος πρὸς την οικογένεια του Λουδοβίκου...

Άπό την ήμέρα εκείνη κανένα σύννεφο δεν ίσκιωσε πειά την ευτυχία των δύο αγαπημένων συζύγων. Ο Λουδοβίκος κι' ή Λάουρα ζούσαν άποκλειστικά ο ένας για τον άλλο. Κι' ένα δεύτερο παιδάκι, ένα αγοράκι, ήρθε σε λίγο καιρό να συμπληρώση την ευτυχία τους.

ΠΙΕΡ ΒΟΛΦ

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΕΝΣ ΖΕΥΓΟΥΣ ΝΑΝΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 40)

διαλύσουμε τὸ γάμο μας...

Κι' αλήθεια, μετά τὸ άδοξο τέλος του έρωτος αυτού του άτυχου νάνου, ή τρελλή Μαργαρίτα έφυγε άμέσως για τὴ Νέκ Υορπ, όπου είνε έγκατεστημένοι οί γονείς της, με την έλπίδα ότι γρήγορα θα κατορθώση να παντρευτῆ τον Μίκυ Ματίνα, τὸν άδελφὸ του πρώην συζύγου της, που τὸν αγαπάει μ' ένα παράφορο πάθος. Πρὸς τὸ παρὸν όμως είνε σήμερα ή προσωπικότης της ήμέρας στην Άμερική και πρόκειται έντὸς όλίγου να φύγη για τὸ Χόλλυγουντ, όπου είνε περιζήτητη.

Κι' έτσι, ή τρελλή νάνος Μαργαρίτα, με τὸ να περιφρονήση τὸν πρόεδρο Ρουζβελτ, έκανε την τύχη της στο Χόλλυγουντ.

ΑΛΝΤΟ ΜΠΙΑΝΚΙ!

Ο «ΘΑΥΜΑΣΤΗΣ»

(Συνέχεια από τη σελίδα 45)

— ΘΕΛΕΤΕ να πῆτε ότι έρωτευθήκατε πολλές συναδέλφους μου ως τώρα;

— "Ω! σὰς παρακαλῶ... Δεν έρωτευθήκα ποτέ, καμμιά. "Ηθελα να πω...

— "Οτι δεν θα τολμούσατε ποτέ να επιδιώξετε να με γνωρίσετε...

— Ναι! Ποτέ δεν θα τὸ τολμούσα αυτό... Δεν ήξερα πὸς θα με δεχόραστε...

— Άκούστε... Δεν συνηθίζω ποτέ μου να στέλνω γράμματα στους θεατάς και να τὸς προσκαλῶ σε τσάι... Έσεις όμως με κατασυγκινήσατε... Δεν είνε λίγο να παρακολουθήσετε είκοσιπέντε φορές τὸ ίδιο έργο!...

— Ναι, βέβαια! άπάντησε ο νέος άναστενάζοντας. Δεν είνε λίγο. Κι' εγὼ στην άρχή τὸ φανταζόμουν πὸς εύκολο...

— Τί φανταζόρασατε πὸς εύκολο; ρώτησε ή Μάλθα ξαφνιασμένη.

— Νά άκούτε τόσες φορές τὰ ίδια πράγματα κάθε θράδυ. Τί μπορούσα όμως να κανω, άφου έχασα τὴ θέσι μου στην Τραπεζα; Η άνεργια κι' ή κρίσις μ' άνάγκασαν να γίνω άρχηγὸς των «κλακέρ» στο θέατρο στο οποίο παίζετε.

Η Μάλθα χλώμιασε κι' άπόμεινε σιωπηλή μερικὲς στιγμές. Κατόπιν εἶπε με φωνή παγωμένη σαν την καρδιά της:

— Γι' αυτό άκριβῶς σὰς κάλεσα. "Ηθελα να σὰς ανταμείψω για τίς υπηρεσίας σας.

... Έπειτα από λίγα λεπτά ο νέος έβγαине από τὸ διαμέρισμα της ήθοποιού. Η Μάλθα του είχε δώσει πενήντα σελλίνα. Τίποτε περισσότερο.

Α. ΛΙΧΤΕΝΜΠΕΡΓΚΕΡ.

«ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ !..»

(Συνέχεια από τη σελίδα 33)

να λύση τὸ άίνιγμα αυτό...

Έξαφνα χαμογέλασε πικρά.

— Κατάλαθα! φιθύρισε. Ε. Γ. Π. «Ένωμένοι για πάντα»...

Τὴ στιγμή εκείνη της φάνηκε πὸς άνηχοῦσαν πάλι στ' αυτιά της τὰ λόγια που της είχε πῆ ο Πιέρ πρὸ όλίγου:

«Μά όχι! Τὰ πράγματα με σὰς είν' έντελῶς διαφορετικά. Σὰς, Ίρέν, θὰ σὰς αγαπῶ έφ' ὄρου ζωῆς... Θὰ μείνουμε ένωμένοι για πάντα...»

Ένωμένοι για πάντα!... Ε. Γ. Π. Τὰ ίδια άπατηλά λόγια, τὰ οποία είχε φιθύρισε άλλοτε ο Πιέρ στ' αυτί της Μαργαρίτας και των οποίων τ' αρχικά είχαν μείνει χαραγμένα άνεξάλειπτα στο ξύλο του δέντρου.

— "Οταν ένας άντρας αγαπά ήφ' ὄρου ζωῆς, όταν υποσχεται αιώνιο έρωτα, συλλυγίσθηκε ή Ίρέν, ο έρωτας του δεν βαστάει ποτέ πολύ...

Και προχωρώντας πρὸς την πόρτα την κλείδωσε χωρίς να διστάση καθόλου, κλειδώνοντας συγχρόνως και την καρδιά της.

ΑΛΜΠΕΡ ΖΑΝ

ΠΑΙΔΙΑ ΓΙΑ ΝΟΙΚΙΑΣΜΑ !

(Συνέχεια από τη σελίδα 41)

— Ξέρω κι' εγὼ... Ζούν μαζί μ' αυτόν που τὰ νοίκιασε...

— Κ' οί γονείς τους δεν είδοποιούν την άστυνομία;

— Ο Λουί με κύτταξε με περιφρόνησι.

— Έμεις δεν άνακατεύουμε την άστυνομία στις δουλειές μας!... μου έξήγησε.

Με τὸν παράξενο αυτόν μορτάκο έκανα μιὰ μεγάλη θόλτα στο Παρίσι, όχι για να ζητιανέψω, αλλά να μάθω από τὸ στόμα του κι' άλλα πράγματα. Κι' έτσι έμαθα, ότι ο μπάρμπα Άδόλφος κερδίζει την ήμέρα πάνω από εκατό φράγκα κι' ότι έχει πάντα στη διάθεσί του για νοίκιασμα 40 — 50 παιδιά από δυό χρόνων μέχρι δέκα. Οί γονείς αυτών των παιδιῶν είνε αλκολικοί, μέγαιρες και γρηές γυναίκες του δρόμου. "Οσο γι' αυτά τὰ παιδιά, έχουν όλα ένα όνειρο: τ' αγοράρι περιμένουν να μεγαλώσουν για να γίνουν άπάχηδες και τὰ κορίτσια για να πουλουν τὸν έρωτά τους στα πεζοδρόμια...

Τέτοια «παιδιά για νοίκιασμα» είνε σήμερα στο Παρίσι πάνω από χίλια. Η Άστυνομία βέβαια, όπως μάς έξηγει ο Ζαν Μπαζάλ στο τέλος της έρεύνης του, τὰ «ψαρεύει» κάθε τόσο και τὰ κλείνει στα άσυλα. Μά ο άριθμός τους δεν έλαττώνεται, γιατί οί έγκληματικοί γονείς προσφέρουν διαρκῶς καινούργια θύματα σ' αυτό τὸ έπαίσχυντο έμπόριο.

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ